
To: 'jur-inter@sm.dk' (jur-inter@sm.dk), Lars Thøgersen (Sagsbehandler, Jura og International)
Cc: Birgit Skriver (bis@Domstol.gl)
From: Lars-Christian Sinkbæk [lcs@Domstol.gl]
Subject: SV: Høring: Lovforslag vedr. juridisk faderløse børn i Grønland, j.nr. 2012-9003-0008
Sent: 04-12-2012 13:00:30

Til
Social- og Integrationsministeriet

Att.: Lars Thøgersen

På vegne Retten i Grønland kan jeg meddele, at retten ikke har bemærkninger til lovforslagets indhold.

Retten's bemærkninger til lovforslagets økonomiske konsekvenser sendes til Domstolsstyrelsen.

Inussiarnersumik inuulluaqqusillunga/Med venlig hilsen
Lars-Christian Sinkbæk

Tullersorti/Souschef

Kalaallit Nunaanni Eqartuussivik/Retten i Grønland

Postboks: 1220
Jens Kreutzmannip Aqqutaa 1
3900 Nuuk
Oqa./tlf. (+ 299) 36 38 00
Fax-i/fax (+ 299) 32 51 41

Fra: Lars Thøgersen [mailto:lth@sm.dk]
Sendt: 28. november 2012 07:32
Til: Post Landsret; Post Rig
Cc: Birgit Skriver; Søren Søndergård Hansen, Landsretten
Emne: Svar: Høring: Lovforslag vedr. juridisk faderløse børn i Grønland (Id nr.: 421565)

Grønlands Landsret og Retten i Grønland

Høringsfristen vedrørende lovforslaget om de juridisk faderløse børn i Grønland udløber først den 5. december 2012, men af hensyn til arbejdet med at gøre forslaget klar til fremsættelse vil vi sætte pris på at modtage høringssvaret fredag den 30. november 2012 eller mandag den 3. december 2012.

Hvis høringssvaret ikke kan være klar på dette tidspunkt, vil det være glade for at modtage en "under hånden" tilkendegivelse af, om domstolene har bemærkninger til forslaget.

Med hensyn til økonomien i forslaget kan det oplyses, at der er indgået en aftale herom mellem Justitsministeriet og Social- og Integrationsministeriet. Aftalen indebærer, at der over en periode overføres et større - alt er relativt - fra Social- og Integrationsministeriet til Justitsministeriet. Spørgsmål om de økonomiske konsekvenser bedes rettet til Domstolsstyrelsen og ikke medtaget i høringssvaret.

På forhånd tak!

Lars Thøgersen
Specialkonsulent / Legal adviser

Domstolsstyrelsen

Social- og Integrationsministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Store Kongensgade 1-3
1264 København K
Tlf. +45 70 10 33 22
Fax +45 7010 4455
post@domstolsstyrelsen.dk
CVR nr. 21-65-95-09
EAN-nr.5798000161184

J. nr. 2012-4102-0064-4
Sagsbeh. Winnie Bøgeiund
Norvold
Dir.tlf. 99684281
Mail WBN@domstolsstyrelsen.dk

12. december 2012

Høringssvaret er sendt elektronisk til lth@sm.dk og jur-inter@sm.dk

Høring over forslag til lov om ændring af lov for Grønland om børns retsstilling og arvelov for Grønland (Fastslåelse af faderskab til børn født uden for ægteskab før ikrafttræden af lov for Grønland om børns retsstilling m.v.).

Social- og Integrationsministeriet har den 15. december 2012 anmodet Domstolsstyrelsen om bemærkninger til forslag til lov om ændring af lov for Grønland om børns retsstilling og arvelov for Grønland (Fastslåelse af faderskab til børn født uden for ægteskab før ikrafttræden af lov for Grønland om børns retsstilling m.v.).

Domstolsstyrelsen har som udgangspunkt ikke bemærkninger til udkastet.

Domstolsstyrelsen skal dog henlede opmærksomheden på, at der er tale om sager, hvor det vil være vanskeligt at fremskaffe de nødvendige oplysninger, ligesom det vil være nødvendigt at foretage forskellige undersøgelser i de enkelte sager, før kredsretten kan tage stilling til spørgsmålet om faderskab.

Kredsretterne har i forvejen vanskeligheder med løbende at behandle de sager, der modtages, med deraf følgende store sagsbunker og lange sagsbehandlingstider i retsvæsnet. Dette skyldes blandt andet betydelige problemer med at rekruttere og fastholde kvalificerede kredsdommere og øvrige medarbejdere til kredsretterne.

Det må derfor forventes, at disse sager ikke vil kunne blive behandlet helt så hurtigt, som der formentlig er en forventning om i det grønlandske samfund.

Kopi af høringssvaret er sendt til Justitsministeriet til orientering.

Med venlig hilsen

Charlotte Münter

Lars Thøgersen

Fra: Rigsombudsmanden i Grønland [riomgr@gl.stm.dk]

Sendt: 28. november 2012 17:19

Til: Lars Thøgersen; jur-inter@sm.dk

Cc: Rigsombudsmanden i Grønland

Emne: J.nr. 2012-165

Til Social- og Integrationsministeriet

Ved brev af 15. november 2012 har Social- og Integrationsministeriet anmodet om Rigsombudsmanden i Grønlands bemærkninger til forslag til lov om ændring af lov for Grønland om børns retsstilling og arvelov for Grønland (Fastslåelse af faderskab til børn født uden for ægteskab før ikrafttræden af lov for Grønland om børns retsstilling).

Rigsombudsmanden i Grønland skal i den anledning fremkomme med følgende bemærkninger:

Det fremgår af pkt. 6 i lovforslagets almindelige bemærkninger, at det må forventes, at myndigheder, der er hjemmehørende i Grønland, skal besvare henvendelser fra domstolene om ældre sagsakter til brug for behandlingen af faderskabssager.

Rigsombudsmanden i Grønland har behandlet et antal aktindsigtsanmodninger i f.eks. bidragssager, der indeholder en præjudiciel afgørelse om, hvem der må anses som far til et barn. Rigsombudsmanden i Grønland kan i den anledning bekræfte den i "Historisk udredning om retsstillingen for børn født uden for ægteskab i Grønland 1914-1974" indeholdte bemærkning om, at den foreskrevne kompetencefordeling i bidragssager ikke blev fulgt nøje i alle sager. Der er således ikke sikkerhed for, at alle bidragsafgørelser, der er truffet før børnelovens ikrafttræden, er truffet af de myndigheder, der var kompetente hertil i henhold til skrivelse af 15. marts 1929 fra Indenrigsministeriet til Landsfogderne: Regulativ angaaende Underholdsbidrag til Børn, fødte udenfor Ægteskab i Grønland. Det vil allerede derfor ikke være muligt at identificere og/eller lokalisere alle de sager, der kan være af betydning for domstolenes behandling af faderskabssager.

Rigsombudsmanden i Grønland er endvidere bekendt med, at en række af landsfogedernes akter beklageligvis er bortkommet under M/S Hans Hedtofts forlis i 1959.

Landsdommeren i Grønland og dommeren ved Retten i Grønland har ved brev af 8. december 2011 bl.a. meddelt Rigsombudsmanden i Grønland følgende: "Det må understreges, at ovennævnte [beskrivelse af, hvilke akter der typisk findes i faderskabs- og bidragssager, red.] er udtryk for den ideelle sagsbehandling. Ikke alle ovennævnte oplysninger vil være til stede i alle sager. Det er vores indtryk, at langt de fleste sager vil kunne identificeres på kredsretternes arkiv, men vandskader, flytninger, manglende bemanding i perioder mv. kan medføre, at det vil være umuligt at identificere visse sager".

Med venlig hilsen

Adam Abdel Khalik
Fuldmægtig

RIGSOMBUDSMANDEN I GRØNLAND

Postboks 1030

3900 Nuuk

Tel: (+299) 32 10 01

Fax: (+299) 32 41 71

Social- og Integrationsministeriet
Jura/International
E-mails til lth@sm.dk og jur-inter@sm.dk

INSTITUT FOR
MENNESKE
RETTIGHEDER

STRANDGADE 56
DK-1401 KØBENHAVN K
TEL. +45 32 69 88 88
FAX +45 32 69 88 00
CENTER@HUMANRIGHTS.DK
WWW.MENNESKERET.DK
WWW.HUMANRIGHTS.DK

Dato: 5. december 2012
540.10/28213/CBA/JCH.

Høring over udkast til forslag til Lov om ændring af lov for Grønland om børns retsstilling og arvelov for Grønland (Fastslåelse af faderskab til børn født uden for ægteskab før ikrafttræden af lov for Grønland om børns retsstilling m.v.)

Social- og Integrationsministeriet har ved mail af 15. november 2012 anmodet Institut for Menneskerettigheder om eventuelle bemærkninger til udkast til forslag til Lov om ændring af lov for Grønland om børns retsstilling og arvelov for Grønland.

Det er sammenfattende instituttets opfattelse:

- at retsstillingen for de juridiske faderløse i Grønland er i strid med den internationale menneskeret.
- at børn født uden for ægteskab i perioden 3. september 1953, hvor Den Europæiske Menneskerettighedskonvention trådte i kraft for Danmark/Grønland, og indtil 1. juni 1963 eller 1. juli 1974, hvor den grønlandske børnelov af 1962 trådte i kraft i Vestgrønland henholdsvis Nord- og Østgrønland, er omfattet af beskyttelsen af retten til familieliv og derfor har ret til at søge juridisk faderskab etableret.
- at etablering af en adgang til at søge faderskab fastslået som foreslået i lovforslaget kan begrænses til at ske med virkning for fremtiden.

Sammenfattende anbefaler instituttet:

- at det officielt anerkendes, at de juridiske faderløses menneskerettigheder har været krænkede siden Den Europæiske Menneskerettighedskonvention trådte i kraft i 1953.

1. Indledning

Det overordnede formål med lovforslaget er at forbedre retsstillingen for ”juridisk faderløse børn” ved at give dem mulighed for at rejse sag om, hvem der er deres far.

Lovforslaget forbedrer retsstillingen for ”juridisk faderløse børn” ved at give et barn, der er født uden for ægteskab i Grønland før børneloven for Grønland trådte i kraft (i 1963), mulighed for at anmode om rejsning af sag om, hvem der er dets far. Derudover forbedres retsstillingen ved at give et barn, der er født uden for ægteskab i Grønland efter lovens ikrafttræden, men hvis faderskabssag er afgjort ved, at en eller flere mænd er anset som bidragspligtig(e) over for barnet, mulighed for at anmode om genoptagelse af sagen, selvom de gældende betingelser for genoptagelse ikke er opfyldt. Endvidere afskaffes muligheden for at afslutte en faderskabssag ved en dom til bidragspligt, når det ikke er muligt at dømme en mand som far til barnet

Faderskab til disse børn vil få samme retsvirkninger som almindeligt faderskab, herunder at barnet får arveret efter sin far og hans slægt. Faderskabet vil dog ikke medføre krav på genoptagelse af afsluttede dødsboer. Dette skyldes hensynet til at arvingerne, der ellers ville risikere at skulle tilbagebetale modtaget arv.

2. Om retten til familieliv og forbuddet mod forskelsbehandling

Institut for Menneskerettigheder noterer sig at lovforslaget indeholder en gennemgang af Danmarks internationale forpligtelser for så vidt angår Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK) og relevant retspraksis fra den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (EMD).

Instituttet kan tiltræde fortolkningen af de generelle betragtninger i Brauer-dommen (dom af 28. maj 2009) om ligestilling af børn født i og uden for ægteskab, hvorefter EMD muligvis i en klagesag vil kunne nå frem til, at en manglende arveret for ”juridisk faderløse børn” ikke er i overensstemmelse med EMRK’s artikel 14 (forbud mod forskelsbehandling) sammenholdt med artikel 8 (retten til familieliv).

Det er imidlertid nødvendigt også at inddrage EMD’s dom i Marckx-sagen (dom af 13. juni 1979). Sagen handlede i korte træk om etableringen og omfanget af det juridiske forhold mellem en mor og hendes datter født uden for ægteskab. I overensstemmelse med de i begyndelsen af 1970’erne gældende regler i Belgien registrerede moderen fødslen af barnet født uden for ægteskab. Denne anerkendelse indebar en bekræftelse med tilbagevirkende kraft fra fødselstidspunktet af moderskabet og var i praksis ikke vanskelig at registrere. Såfremt barnet havde været født inden for ægteskab, ville moderskabet imidlertid være etableret ved optegnelse på en fødselsattest umiddelbart efter fødslen. Forskellen var begrundet i et hensyn til at lade en ugift moder overveje, om hun ville anerkende moderskabet og dermed pligten til at tage vare på barnet. Omkring et år efter adopterede hun datteren for at styrke retsstillingen, herunder arveretten, mellem dem.

EMD fastslog, at når staterne fastlægger betingelserne for familiemæssige tilknytningsforhold så som mellem en ugift moder og hendes barn, skal Staten agere på en måde, der har til formål at give de involverede adgang til at leve et normalt familieliv. Det indebærer tilstedeværelsen i national ret af retlige garantier, som gør det muligt fra fødslen at sikre barnets integration i dets familie. EMD anerkendte, at staterne har et valg mellem flere midler til at sikre dette, men en lovgivning, der ikke sikrer dette, krænker retten til familieliv i konventionens artikel 8 (dommens afsnit 31).

Retten til familieliv var krænket, fordi moderskabet ikke umiddelbart blev etableret ved fødslen, også selv om de belgiske børn – i modsætning til de grønlandske børn – efterfølgende kunne rejse forældreskabssager.

EMD fastslog endvidere, at når staterne tager skridt til at gennemføre retten til familieliv mellem en ugift moder og hendes barn, skal staterne efter artikel 14 undgå enhver forskelsbehandling på grundlag af fødsel (dommens afsnit 34). EMD fandt, at diskriminationsforbuddet var overtrådt, fordi børn født uden for ægteskab havde større sandsynlighed for at ende moderløse end børn født inden for ægteskab, selv om børn inden for og uden for ægteskab kan have samme interesse i et få etableret moderskabet. EMD fremhævede, at såfremt et barn født uden for ægteskab ikke anerkendes frivilligt og ønsker at få moderskabet anerkendt, havde vedkommende kun én mulighed, nemlig at iværksætte en moderskabssag. Et barn født i ægteskab havde samme mulighed, men i de fleste tilfælde førte registreringen på fødselsattesten eller faktisk anerkendelse til etablering af moderskab (dommens afsnit 39). Forbuddet mod forskelsbehandling var derfor også overtrådt.

Der er ikke grund til at gennemgå sagens nærmere omstændigheder, men det kan kort fremhæves, at EMD fandt, at de belgiske regler om konsekvenserne af etablering af juridisk moderskab til et barn født uden for ægteskab ligeledes krænkede såvel retten til familieliv (artikel 8) som forbuddet mod forskelsbehandling (artikel 14) blandt andet som følge af den manglende juridiske forbindelse – og dermed manglende arveret - mellem barnet og moderens familie.

- Det er derfor instituttets opfattelse, at retsstillingen for de juridiske faderløse i Grønland er i strid med den internationale menneskeret.

3. Den tidsmæssige afgrænsning af rettighedsbeskyttelsen

Det vanskelige spørgsmål angår, både hvilke børn der kan siges at være omfattet af den menneskeretlige beskyttelse, og hvilke rettigheder de har.

EMRK trådte for Danmarks – og dermed Grønlands - vedkommende i kraft den 3. september 1953. Udgangspunktet er derfor, at den juridiske behandling af børn født uden for ægteskab før dette tidspunkt ikke er menneskeretligt relevant, mens børn født 3. september 1953 eller senere nyder beskyttelse af retten til familieliv efter EMRK.

Det er imidlertid ganske tvivlsomt om forbuddet mod forskelsbehandling af børn født inden for og uden for ægteskab nød international anerkendelse og beskyttelse i perioden fra 1953 og til 1963 (Vestgrønland) og 1974 (Nord- og Østgrønland).

EMD's dom fra 1979 er således – for så vidt angår diskriminationsforbuddet – baseret på den tilslutning, der trods alt var sket til to internationale konventioner på området, nemlig Bruxelles-konventionen af 12. september 1962 om etableringen af tilknytning ved fødsel af naturlige børn ("the Establishment of Maternal Affiliation of Natural Children") og Europaråds-konventionen af 15. oktober 1975 om den retlige status af børn født uden for ægteskab ("the Legal Status of Children born out of Wedlock").

Den første konvention har Danmark så vidt ses aldrig undertegnet, mens Danmark undertegnede den anden konvention 15. oktober 1975, hvorefter den blev ratificeret 18. januar 1979 og trådte i kraft 19. april 1979. Danmark har imidlertid taget territorialt forbehold over for anvendelsen af konventionen i Grønland.

At forbuddet mod forskelsbehandling først gælder fra midten eller slutningen af 1970'erne har imidlertid efter instituttets opfattelse ingen selvstændig betydning i forhold til de faderløse i Grønland, fordi de ikke har haft nogen mulighed for at få etableret et faderskab.

EMD fandt således de belgiske regler stridende mod retten til familieliv uden at indikere, hvorvidt der eksisterede en tidsmæssig begrænsning af beskyttelsen af denne rettighed. Det er således alene diskriminationsforbuddet, der er tidsmæssigt afgrænset til tiden efter midten eller slutningen af 1970'erne, hvor ligestillingen blev indført for så vidt angår børn født efter ændringerne i børnelovene.

De grønlandske faderløse, som er født i tiden forud herfor, har i hele perioden fra EMRK's ikrafttræden 3. september 1953 og til i dag været berøvet muligheden for at få etableret et juridisk faderskab. Det er tilstrækkeligt til at krænke retten til familieliv - uanset om der gælder et diskriminationsforbud i perioden.

- Det er instituttets opfattelse, at børn født uden for ægteskab i perioden 3. september 1953, hvor EMRK trådte i kraft for Danmark/Grønland, og indtil 1. juni 1963 eller 1. juli 1974, hvor den grønlandske børnelov af 1962 trådte i kraft i Vestgrønland henholdsvis Nord- og Østgrønland, er omfattet af beskyttelsen af retten til familieliv og derfor har ret til at søge juridisk faderskab etableret.

Den tidsmæssige begrænsning af rettighedsbeskyttelsen, som instituttet lægger til grund, betyder for det første, at børn født før 1953 ikke har nogen menneskeretlig beskyttelse på dette område, og for det andet, at børn født i perioden mellem 1953 og 1963/1974 ikke har nogen beskyttelse mod forskelsbehandling.

Det bør imidlertid nævnes, at den internationale menneskeret anerkender, at en stat kan gøre sig skyldig i såkaldte fortsatte krænkelser. Det betyder, at et forhold, der på ét tidspunkt var uden for menneskeretlig beskyttelse, senere kommer inden for menneskeretlig beskyttelse. Det sker typisk, når en begivenhed uden for menneskeretlig beskyttelse, medfører en tilstand, der består på et tidspunkt med menneskeretlig beskyttelse.

I forhold til de juridisk faderløse i Grønland er spørgsmålet med andre ord, om de juridisk faderløse børn opnår en bedre menneskeretlig beskyttelse, efterhånden som de internationale standarder udvikler sig.

Der er modsatrettede hensyn i forhold til det juridisk faderløse barn og dennes ret til familieliv og beskyttelse mod forskelsbehandling over for hensynet til retssystemet som helhed, herunder kravet om forudsigelighed.

Det tages i betragtning, at ændringer i den familieretlige status berører andre familiemedlemmer blandt andet ved at forrykke deres arveretlige stilling. En oprejsning af de juridisk faderløses retsstilling vil derfor kunne rejse spørgsmål om fx den rette fordeling af arven efter personer, der for længst eller fornylig er afdøde (afsluttede og verserende dødsboer). Personer med eller uden kendskab til deres juridisk faderløse børn eller familiemedlemmer kan desuden have skrevet testamente med dette for øje.

Det er helt almindeligt forekommende, at den tidsmæssige virkning af nye regler begrænses til fremtiden, selv om det indebærer en forbedring af nogle menneskers retsstilling. De nye regler i de danske og grønlandske børnelove blev således fastsat med virkning for fødsler efter lovenes ikrafttræden (se den danske børnelov af 1960 § 22 og den grønlandske børnelov af 1962 § 26).

Spørgsmålet om den tidsmæssige virkning af en menneskerettighedskrænkelse var centralt i den omtalte Belgiske sag. Den belgiske regering anførte, at en ændring af arveretten for børn født uden for ægteskab i givet fald skulle finde sted ved lov og uden tilbagevirkende kraft. EMD anerkendte, at der havde fundet en retsudvikling sted, og at Den Europæiske Menneskerettighedskommission omkring 1967 havde afvist klager om samme spørgsmål. Retlige principper om forudsigelighed undtog derfor den belgiske stat fra at revurdere juridiske handlinger eller situationer fra tiden før dommens afsigelse ("the principle of legal certainty ... dispenses the Belgian State from re-opening legal acts or situations that antedate the delivery of the present judgment"). EMD kunne derfor opfyldes ved at tage fremadrettede skridt til at råde bod på krænkelserne.

I forhold til de juridisk faderløse i Grønland må det tilsvarende antages, at etablering af en adgang til at søge faderskab fastslået kan ske med virkning for fremtiden, og at en nærmere regulering i vidt omfang må fastsættes politisk, fordi det involverer stillingtagen til menneskeligt og økonomisk indgribende og modsatrettede interesser.

Det menneskeretlige udgangspunkt er, at staterne så vidt muligt skal bringe den menneskeretsstridige tilstand til ophør ved at stille de berørte mennesker i den situation, som de ville have befundet sig i, såfremt menneskeretskrænkelserne ikke havde fundet sted. Det er imidlertid vanskeligt at gøre op, navnlig på et område som dette, fordi en fuld gennemførelse af dette princip ville pålægge staten at sikre en fuld ligestilling med tilbagevirkende og fuld arveretlig gennemslagskraft.

Det antages i menneskeretten og i folkeretten, at staten kan være forpligtet til at kompensere de berørte, således at de på anden måde stilles som om krænkelserne ikke havde fundet sted. I den belgiske sag anmodede den berørte mor og hendes datter således også EMD om at pålægge Belgien at betale en godtgørelse til dem, men det afviste EMD med den begrundelse, at det ikke var

nødvendigt at tildele dem anden godtgørelse end de konstaterede krænkelser af deres rettigheder. Det er instituttets opfattelse, at en udtrykkelig anerkendelse af krænkelsen af de grønlandske faderløses ret til familieliv må være tilstrækkelig til at kompensere krænkelsen.

- Instituttet anbefaler, at det officielt anerkendes, at de juridiske faderløses menneskerettigheder har været krænket siden EMRK trådte i kraft i 1953.
- Det er instituttets opfattelse, at etablering af en adgang til at søge faderskab fastslået som foreslået i lovforslaget kan begrænses til at ske med virkning for fremtiden.

4. Om territorial forskelsbehandling

Instituttet noterer sig, at der er forekommet en territorial forskelsbehandling, hvorefter børn født uden for ægteskab i Vestgrønland mellem 1. juni 1963 og 1. juli 1974 er bedre stillet arveretligt end børn født uden for ægteskab i Nord- og Østgrønland i samme periode.

EMRK trådte for Danmark og Grønlands vedkommende i kraft den 3 september 1953. Børn uden for ægteskab i perioden 3. september 1953 og indtil 1. juni 1963 eller 1. juli 1974, hvor den grønlandske børnelov af 1962 trådte i kraft i Vestgrønland henholdsvis Nord- og Østgrønland, er omfattet af beskyttelsen af retten til familieliv og har derfor ret til at søge juridisk faderskab etableret.

Det er efter instituttets opfattelse ikke i sig selv et menneskeretligt problem, at der gælder forskellige regler i Danmark og Grønland, herunder inden for forskellige områder af Grønland. Såvel den tidligere hjemmestyre- som den nuværende selvstyreordning indebærer lovgivningsmæssig kompetence til Grønland, hvorfor der i sagens natur vil gælde forskellige regler.

Der henvises til j.nr. 2012-165 / LTH

Med venlig hilsen

Jonas Christoffersen

Direktør, dr. jur.

Social- og Integrationsministeriet, Departementet

Lars Thøgersen

Holmens Kanal 22, 1060 København K

Nuuk, 28. Februar 2013

Høringssvar ang.

Forslag til lov om ændring af lov for Grønland om børns retsstilling og arvelov for Grønland (Fatslåselse af faderskab til børn født uden for ægteskab for ikrafttræden af lov for Grønland om børns retsstilling m.v.)

Først skal vi beklage at faderløse i Grønland i første omgang ikke fik tilsendt høringsmateriale i november 2012, da dette ville have givet os den fornødne tid til i ro og orden at gennemdrøfte og vurdere forslaget i alle detaljer.

Da vi kun har haft blot 4 uger til at levere dette høringssvar, må vi desuden beklage at ingen myndighed p.t. har påtaget sig ansvaret for at lovforslagene blev drøftet af de berørte og deres pårørende, og at det derfor bliver et udfærdiget svar som måtte have visse mangler.

Når det er sagt, er vi faderløse i Grønland og også bosiddende i Danmark og Færøerne, tilfredse med at den danske regering og dermed den danske stat med disse lovforslag på sin vis bekræfter os i at der er tale om en alvorlig diskrimination og forskelsbehandling af borgerne inden for det danske rige.

Det trøster os at det foreslås at alle mennesker født af en ugift mor i Grønland, nu endelig får mulighed for at nyde og opnå de samme rettigheder som alle andre mennesker. Der er lagt op til at borgere som er juridisk faderløse, juridisk moderløse (omend det lyder paradoksalt) og juridisk forældreløse, nu endelig får deres legale rettigheder bragt i orden, og det er betryggende at lovforslaget skal kunne gælde for mennesker født helt tilbage i 1914 og fremover.

Vi noterer tillige at der foreslås mulighed for at genoptage en afsluttet faderskabssag, såfremt nye oplysninger eller andet taler for det. Dette vil også give en hidtil overset gruppe borgere mulighed for at få afgjort et egentligt biologisk faderskab og dermed slægtskab på fædre side.

Lovforslagene må stort set betragtes som en forbedring af den uheldige lovgivningsmæssige lapsus, som mange borgere har lidt under i så mange år.

Dog er det vores opfattelse med hensyn til arveretten, som foreslås afskaffet hvis en juridisk far er afgået ved døden og boet fordelt mellem arvinger, at man her forsøger at skabe en ny forskelsbehandling og diskrimination, i samme handling som man foreslår at skabe ligestilling og lige rettigheder. Det kan juridisk faderløse i Grønland ikke acceptere. Og vi mener heller ikke at denne manglende lovgivning for nogle grupper borgere, skal ende med at de arvinger, som har fået tildelt en opgjøret arv, skulle stå i en situation hvor et fordelt dødsbo må gøres om og at de evt. skulle tilbagelevere den del, som nye arvinger har krav på. Det kan simpelthen ikke være meningen at en manglende lovgivning, skal gå ud over andre som heller ikke har haft nogen indflydelse på netop opgørelsen af dødsboet og modtagelsen af en arv – bare fordi Folketinget og lovgiverne ikke har opdateret lovgivningen, men undladt at bringe disse juridiske rettigheder på plads, i forbindelse med

det der følger med et juridisk afgjort faderskab med dertilhørende ret til faderens efternavn og retmæssig del af dødsboet, som arveberettiget efter den biologiske far og fædrende ophav.

Her mener vi at Folketinget og dermed regeringen i stedet må komme med et forslag til at staten beregner og udbetaler det der svarer til den arv som den juridisk faderløse har krav på. Selvfølgelig efter en behørig afgjort og fastslået sag om faderskab.

Forøvrigt undrer det juridisk faderløse – og ikke juridisk faderløse børn, men blot juridisk faderløse, da vi jo er voksne mennesker, at Folketinget som øverste parlament og myndighed i så mange tilfælde har undladt at rette op på vores grundlæggende rettigheder, idet såvel børnelove som relaterede love, mange gange er blevet opdaterede gennem de sidste flere årtier. Uheldigvis for juridisk faderløse, uden at tage denne gruppe borgere med i betragtning, idet Folketinget, staten og diverse regeringer i Danmark og dermed indenfor rigsfællesskabet, har krænket os på vore basale menneskerettigheder og ladet det stå til med ligestilling, lige rettigheder uden forskelsbehandling. Det mener vi er aldeles uacceptabelt, og det betyder jo at lovgiverne i rigets højeste parlament har forhindret os i at have en juridisk far og også en juridisk mor, vi kunne skabe kontakt til, få vished om og kendskab til den del af os, som vi ikke kunne have været foruden, hvis ikke det også var for vort fædrende ophav, lige såvel som vort mødrende ophav også er del af den nødvendige faktor der skal til og som skaber mennesket.

Ud fra den betragtning er det jurisk faderløses opfattelse at alle ramte borgere har krav på en erstatning for at staten har svigtet lovgivningsmæssigt i mange år, at der her er tale om diskrimination igennem flere generationer.

Endnu engang er vores argument at det jo er lovgiverne indenfor riget – her i Folketinget, som har svigtet os i det helt menneskeligt essentielle det er med ret til en far, en mor, ret til forældre og ret til et liv med vished om sit eget biologiske ophav.

Vi ser frem til at få bragt ligestilling på alle områder, uden indbyggede forskelsbehandlinger, og vi vil også afvente regeringens forslag til en egentlig erstatning for at have undladt at bringe vore rettigheder på plads og på fuld linie med alle andre borgere indenfor rigsfællesskabet, så alle kan nyde ligestilling uden forskelsbehandling, sådan som Danmark har erklæret at ville overholde de vedtagne menneskerettigheder i FN's regi.

Til slut vil vi stille krav om at der hurtigst muligt tages skridt til at også vores rettigheder som mennesker overvåges, behandles og tages seriøst med tilhørende ankeinstans indenfor Grønlands grænser, og dermed gør op med den nuværende situation hvor det kun er borgere bosiddende i Danmark, som nyder godt af lov om ligestilling i det danske rige. Alt andet er fortsat krænkende.

pva

Juridisk faderløse i Grønland

Tida Ravn, Postbox 249. 3900 Nuuk